

Şehidler daha güzel bir âleme geçiyorlar

Onlar kendilerini ölmüş bilmiyorlar. Yalnız kendilerinin daha iyi bir âleme gittiklerini biliyorlar, kemâl-i saadetle mütelezziz oluyorlar, ölümdaki firak acılığını hissetmiyorlar.

Dördüncü tabaka-i hayat: Şüheda hayatıdır. Nass-ı Kur'ân'la, şühedanın, ehl-i kuburun fevkinde bir tabaka-i hayatları vardır. Evet, şüheda, hayat-ı dünyevîlerini tarik-i hakta feda ettikleri için, Cenâb-ı Hak, kemâl-i kereminden, onlara hayat-ı dünyeviyeye benzer, fakat kedersiz, zahmetsiz bir hayatı âlem-i berzahta onlara ihsan eder. Onlar kendilerini ölmüş bilmiyorlar. Yalnız kendilerinin daha iyi bir âleme gittiklerini biliyorlar, kemâl-i saadetle mütelezziz oluyorlar, ölümdaki firak acılığını hissetmiyorlar. Ehl-i kuburun çendan ruhları bâkidir; fakat kendilerini ölmüş biliyorlar. Berzahta aldıkları lezzet ve saadet, şühedanın lezzetine yetişmez.

Nasıl ki, iki adam bir rüyada cennet gibi bir güzel saraya girerler. Birisi rüyada olduğunu bilir; aldığı keyif ve lezzet pek noksandır. "Ben uyansam şu lezzet kaçacak" diye düşünür. Diğeri rüyada olduğunu bilmiyor; hakikî lezzet ile hakikî saadete mazhar olur. İşte, âlem-i berzahtaki emvat ve şühedanın hayat-ı berzahiyeden istifadeleri öyle farklıdır. Hadsiz vakıatla ve rivayatla, şühedanın bu tarz-ı hayata mazhariyetleri ve kendilerini sağ bildikleri sabit ve katîdir. Hattâ, Seyyidü'ş-Şüheda olan Hazret-i Hamza Radiyallahu Anh, mükerrer vakıatla, kendine iltica eden adamları muhafaza

etmesi ve dünyevî işlerini görmesi ve gördürmesi gibi çok vakıatla, bu tabaka-i hayat tenvir ve ispat edilmiş. Hattâ, ben kendim, Ubeyd isminde bir yeğenim ve talebem vardı. Benim yanımda ve benim yerime şehid olduktan sonra, üç aylık mesafede esarete bulunduğum zaman, mahall-i defnini bilmediğim halde, bence bir rüya-yı sadıkada, tahte'l-arz bir menzil suretindeki kabrine girmişim. Onu şüheda tabaka-i hayatında gördüm. O beni ölmüş biliyormuş; benim için çok ağladığını söyledi. Kendisini hayatta biliyor. Fakat Rus'un istilâsından çekindiği için, yeraltında kendine güzel bir menzil yapmış. İşte bu cüz'î rüya, bazı şerâit ve emâratla, geçen hakikate bana şuhud derecesinde bir kanaat vermiştir.

Mektûbât, s. 13

Şehid, kendini hay bilir. Fedâ ettiği hayâtı sekerâtı tatmadığından, gayr-ı münkatı' ve bâkî görüyor. Yalnız, daha nezih olarak buluyor.

Hutbe-i Şâmiye, s. 129

Şehid velîdir

Şehid velîdir. Cihad farz-ı kifaye iken farz-ı ayn olmuştur. Belki muzaaf bir farz-ı ayn hükmüne geçmiştir. Hac ve zekât gibi, cihadda da niyetin tasarrufu azdır. Hattâ adem-i niyet dahi asıl nokta-i nazarından niyet hükmündedir. Demek zidd-i niyet yakînen tebeyyün etmezse, cihad şahadet-i hakikiyeyi intaç eder. Zira vücub tezâuf etse taayyün eder. İhtiyarı tazammun eden niyetin tesiri azalır. Şu günâhkâr millete, birden bire on binler evliya inkişaf ve tezahür etse, az bir mükâfat değildir.

Hutbe-i Şâmiye, s. 151

LÛGATÇE:

şüheda: Şehidler.

nass-ı Kur'ân: Kur'ânî delil, âyet.

ehl-i kubur: Kabir ehli.

fevk: Üzeri, üst.

âlem-i berzah: Kabir âlemi.

firak: Ayrılık

emvat: Ölüler.

Seyyidü's-Şüheda: Şehidlerin efendisi; Hz. Hamza (ra).

mahall-i defn: Defin yeri.

tahte'l-arz: Yer altı.

şerâit: Şartlar.

hay: Diri, canlı.

sekerât: Ölüm ânı, ölmek üzere olan bir kimsenin kendinden geçmesi.

gayr-ı münkatı': Kesilmemiş.